

havde vundet sig Tillid i hele Befolkningen —, og ved Hjælp af dette uberettigede Skilt eller Navn trak de Penge til sig. Og naar man har gjort noget, som ikke er fuldt moralsk berettiget, selv om det er med Regeringens Approbation, saa maa man finde sig i, at det bliver forbudt.

Der er dernæst endnu en Ting, jeg skal tillade mig at bemærke. I Lovforslaget om Sparekasseordningen har man ikke været ængstelig for at gøre Indgreb overfor Sparekasserne. Der er jo mange Sparekasser, som driver og har drevet Bankforretning, Diskontoforretning o. s. v., og man har ikke været bange for ved det foreliggende Lovforslag at betage dem denne gamle Ret. Nu forbyder man Sparekasserne for Fremtiden at drive Bankvirksomhed, og det forekommer mig, at dette overfor Bankerne maa føre til at anvende den samme Fremgangsmaade: at man forbyder dem at være Sparekasser. Jeg tænker mig ikke, at man straks skal gøre dette, man kan jo sætte en rimelig Tidsfrist, f. Eks. en 10 Aar, eller gøre det under den Form, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) nævnede. Det forekommer mig ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at det i Betragtning af Omstændighederne ikke er en lemfældig Maade at gaa frem paa.

Disse er altsaa mine Hovedindvendinger mod det foreliggende Forslag, men den højtærede Minister maa ikke tro, at jeg er nogen Uven af Forslaget. Jeg gør min Pligt, idet jeg staar her som den, der skal kritisere og gøre opmærksom paa det, som jeg synes er mindre hensigtsmæssigt. I øvrigt forekommer Lovforslaget mig at indeholde mange særdeles gode Bestemmelser, til hvilke jeg fuldt ud kan slutte mig. Der er saaledes Princippet om Koncession, der forekommer mig at være rigtigt, og der er Princippet om Regnskabsformen, om Regnskabsberetningen, og der er Princippet om Bankspektøren, om Forretningsomraadet og adskilligt andet, som jeg finder er gode og rigtige Bestemmelser. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at mange af disse Bestemmelser kan omgaaes. Der er f. Eks. Bestemmelsen om, at Bankerne ikke maa ligge inde med egne Aktier og ikke maa belaae egne Aktier. Den højtærede Handelsminister kan sikkert erindre, at Bankerne før 1908 benyttede den Fremgangsmaade at laane paa hverandres Aktier, og det gjorde de i stor Udstrækning. Dermed mener jeg ikke, at denne Bestemmelse er uheldig, men jeg gør kun opmærksom paa, at dens Virkning ikke er saa stor, som man kunde være til-

bøjelig til at tro. Det samme gælder om en anden Bestemmelse i samme Paragraf, nemlig om Virksomhedsomraadet, at Bankerne ikke maa drive anden Virksomhed end Bankvirksomhed. Der er paa dette Punkt givet dem et Aars Frist til at afvikle saadan anden Virksomhed; maaske denne Frist af et Aar er vel kort, det kan man formentlig nemt komme ud over. Men denne Bestemmelse kan med største Lethed omgaaes. Jeg maa maaske erindre den højtærede Handelsminister om, hvorledes den i 1908 virkelig blev omgaaet. Naar Bankbestyrelsen ikke selv maa drive saadanne Forretninger, arrangerer de det f. Eks. saaledes, at de laver et Aktieselskab, i hvilket de selv raader. Der maa imidlertid findes en saadan Bestemmelse, og det kunde maaske da være rigtigt at overveje, om man kunde finde en Redaktion, der formindskede Faren for Omgaaelse.

Det blev fremhævet af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), at man ved denne Lov ikke vilde opnaa fuldstændig Sikkerhed. Det er ganske vist, og der er tillige den Fare derved, at man svækker Publikums Kritik, Publikums Tilsyn noget. Men jeg tror dog, at man ved denne Lov vil kunne opnaa, at Faren for Usoliditet, for Svindel bliver mindre end tidligere, og jeg lægger i saa Henseende særlig Vægt paa Bestemmelsen om Bankspektøren. Jeg betragter denne Bestemmelse som Tyngdepunktet i hele Lovforslaget og som en særlig god Bestemmelse. Jeg kunde dog ønske, at den eventuelle Bankspektørs Virksomhedsomraade udvides noget og navnlig ogsaa kom til at omfatte, hvad der omhandles i §§ 2 og 3. Det vil meget rigtigt, som den ærede foregaaende Taler (Bramsen) omtalte, blive en overordentlig vanskelig Stilling — heri ligger Vanskelighederne paa dette Omraade —, men man maatte vel kunne finde en Ordning. Det hele kan ikke lægges i Hænderne paa en enkelt Mand, der maatte etableres et helt Bureau. Det er umuligt andet, end at Bankspektøren maatte have mange og sagkyndige Medhjælpere. Derfor kunde det maaske nok være rigtigt, om der i Lovforslaget blev optaget noget mere om Bankspektøren og hans Virksomhed.

Jeg skal ikke trætte med yderligere at gaa ind paa Enkeltheder, men jeg vil sluttelig kun sige, at med visse Ændringer vil jeg betragte det foreliggende Lovforslag som et godt Grundlag for en fremtidig Banklov, og jeg vil anbefale det til velvillig Behandling og Fremme.